

were still in the planning stage, because I had had some experience as a Law Librarian at the University of New South Wales.

Our paths have, unfortunately, not crossed again, although we have had spasmodic contact by email. I shall always remember Hilmi Celik as a warm human being, a great friend and a marvellous librarian. I wish him a long, happy and fruitful retirement.

Sami Çukadar
İstanbul Bilgi Üniversitesi
Kütüphane ve E-Kaynaklar Direktör Yardımcısı

My Name is John!!!

Mesleğimizin duayenlerinden Hilmi Bey'i tanımam, iş hayatına ilk başladığım yıllarda oldu. Koç Üniversitesi Kütüphanesi'nde hafta sonları çalıştığımız zaman, hafta içi bir gün izinli olurduk. Bu izinli günlerde farklı kütüphaneleri ziyaret eder, meslekten büyüklerimizi dinlerdik. O günlerden birinde şu an Kadir Has Üniversitesi Kütüphane Müdürü olan Ertuğrul Bey ile beraber Hilmi Bey'i ziyarete gittik. Hilmi Bey, Sabancı Üniversitesi Bilgi Merkezi'ni kurmak üzere İstanbul'a gelmişti, bizi çok sıcak karşıladı. Bu görüşmeden sonra birçok toplantıda, konferansta, Bilgi Merkezi'nde Hilmi Bey'i dinleme fırsatı buldum. Kendisine vizyon kazandırıcı konuşmaları, bizimle paylaştığı bilgiler ve bir abi gibi yaklaşımı için çok teşekkür etmek istiyorum. Hilmi Bey'in "BÜYÜK DÜŞÜNÜN, ULUSLARARASI PROJELERE KATILIN, HEDEFLERİNİZİ BÜYÜK TUTUN" sözlerini hiç unutmuyacağım.

Anıları bir kaç kitaba sığmayan, hakkında kitaplar yazılan, farklı özellikleri olan, mesleğimizin liderlerinden Hilmi Bey'i bir kaç sayfa ile anlatmak oldukça zor. Dolayısıyla Hilmi Bey'den dinlediğim üç anıyı sizlerle paylaşmak istiyorum. Bunlardan ilki kütüphaneciler ve bölümlerimiz, ikincisi ANKOS yönetimi, üçüncüsü ise Bilgi

Kütüphanesi'ne sağlandıktan sonra sürekli okunan ve raflarda hiç durmayan kitapları hakkındadır.

“Anadolu Üniversite Kütüphaneleri Konsorsiyumu”nun (ANKOS) yıllık toplantılarından birindeydik. “Neden çağın gerektirdiği niteliklere sahip yeterli sayıda kütüphanecinin yetiştirilemediği” ve “teorisyenlerle uygulamacıların arasındaki kopukluk” gibi konular konuşuluyordu. Hilmi Bey'e bölümlerimizin, uygulamaları iyi düzeyde olan, nitelikli personele sahip kütüphanelerden yeterli düzeyde yararlanılıp yararlanılmadığını sordum. Hilmi Bey de konu ile ilgili bir anısını şöyle anlattı: “İstanbul'da iken Hacettepe Üniversitesi Kütüphanecilik Bölümü'nden derslerin birinde konuşma yapmak üzere davet edildim. Ben de kendi imkânlarımla Ankara'ya, oradan da bölüme gittim. Fakat bölümde kimse yoktu. Ne derse davet eden hoca, ne de asistanı vardı. Uzunca bir süre bekledikten sonra bir asistan geldi. Çok kızgın olmama rağmen yine de derse girdim. Bu derse acaba yurtdışından biri gelse nasıl ve nerede karşılanırdı. Gerekli ilgi için illa ki adımın “John” mu olması gerekir”, dedi. Bu anıyı duyunca çok üzülmüştüm. Kendimizi küçük görme, mesleğimizin duayenlerine gerekli saygı ve ilgiyi yeterince göstermeme, kendimize yaptığımız en büyük ayıptır diye düşünüyorum.

İkinci aktaracağım anı ise ANKOS Yürütme Kurulu ile ilgili. 2 Şubat 2007 tarihinde Yüksek Öğretim Kurulu'ndan Üniversite Rektörlükleri'ne gönderilen yazıda 3 Mart 2007 tarihinde, Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde; 2006 yılı ANKOS faaliyetlerinin değerlendirilmesi, 2007 yılı çalışma planı ve hedeflerin görüşülmesi ve boşalan ANKOS Yürütme Kurulu için seçim yapılacağını bildiriliyordu. Bu toplantıya İstanbul Bilgi Üniversitesi Kütüphane ve e-Kaynaklar'ı temsilen katılmıştım. Ülkemizdeki konsorsiyum sayılarının artmasıyla birlikte ANKOS Yürütme Kurulu'nun bu konsorsiyumlarla yeterli düzeyde işbirliğine gitmemesi eleştiriliyordu. Toplantı öncesi kulisler yoğunlaşmıştı; farklı yapılanmalar, farklı yürütme kurulu üyelikleri ve adaylıklar konuşuluyordu. Kısacası ortam gergindi ve hararetle tartışmalar yaşanıyor. Bu gergin ortamda Hilmi Bey oturum başkanıydı. ANKOS yürütme kuruluna hitaben konuşma yapan bir konuşmacıya, -ki kulislerde ANKOS yeni başkanı olabilir deniyordu-, Hilmi Bey; yeterli işbirliğine gidilmemesi ile ilgili olarak yaşanan sorunu çözmesi için diğer konsorsiyumlarla arabuluculuk

görevinin kendisine düştüğünü ve bunu yapıp yapamayacağını sordu. İşte o an her şey değişmişti. Bana göre toplantının gündemi değişmişti. Bence bu konuşma Hilmi Bey'in gündemi nasıl değiştirebilecek bir kişi olduğunun göstergesiydi. Düşünülen alternatif yürütme kurulu kurulamadı. Ben burada kütüphanecilerin gerektiğinde nasıl doğru manevralarla gündemi değiştirebildiğini, lider kişilerin sıkıntılı durumlarda nasıl hızlı çözüm üretebildiğini gördüm. Aynı zamanda Hilmi Bey'in iyi bir siyasetçi olduğunu da anladım.

Üçüncü anı ise Hilmi Bey tarafından yazılan ve okuduğum "Hüzünleri taşıdım, sevinçleri yaşadım" ve "Hüzne veda" adlı kitapları hakkındadır. Kitaplarda okur, kendisiyle özdeşleşen mutlaka bir şeyler bulabiliyor. Benzetmek gerekirse sıfırdan zirveye çıkan bir hayatın anıları var bu kitaplarda. Cesaret, yetenek, yılmamak, başarılı olmak, memleketi, ülkeyi iyi bir şekilde temsil etmek gibi konular bu kitaplarda en güzel örnekleriyle anlatılıyor. Bu kitaplar hakkında sayfalarca yazılar yazılabilir. Benim burada belirtmek istediğim, kütüphanecilik camiasında anıları kitap olabilecek kişilerin olmasının ve geleneklerin dışına çıkarak bu anıları bizimle paylaşmasının ne kadar önemli olduğudur.

Bana bu kitapta birkaç anımı paylaşma imkanı sağlayan Sayın Ahmet Karataş'a, kitabın hazırlanmasında emeği geçenlere ve tabii ki vizyon sahibi olmamda büyük katkıları olan Hilmi Bey'e çok teşekkür ediyorum.

